

דבור, ולא דבור בלי קול. וזה כלל שצריך את הפרט, ופרט שצריך את הכלל, וזה קול שיוצא מדרום ומנהיג את המערב, יורש לשני צדדים. וזהו שכתוב (דברים לג) ולנפתלי אמר וגו', ים ודרום ירשה. למעלה זכר, למטה נקבה. כמו זה זכר למעלה, נפתלי אילה שלחה, נקבה למטה. כמו זה זכר למעלה, שכתוב הנתן אמרי שפר. הנתן כתוב, ולא הנותנת.

בא ראה, מחשבה ראשית הכל, ומשום שהיא מחשבה, היא בפנים נסתרת ולא נודעת, כאשר מתפשטת מחשבה זו יותר, באה למקום ששורה הרוח, וכשמגיעה לאותו מקום נקראת בינ"ה, וזה לא נסתר כבתחלה. ואף על גב שהוא נסתר, רוח זו מתפשטת ומוציאה קול כלול מאש מים ורוח, שהם צפון דרום ומזרח. והקול הזה כלל של כל שאר החילות, וקול זה מנהיג את הדבור, וזה נותן דבר מתקן, משום שקול נשלח ממקום הרוח, ובא להנהיג הדבור, להוציא דברים ישרים.

וכשתסתכל בדרגות, הוא מחשבה, הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, והכל אחד. והיא היא המחשבה, ראשית הכל, ולא היה פרוי, אלא הכל אחד וקשר אחד, שהיא מחשבה ממש שנקשרה באין ולא נפרד לעולמים, וזה הוא (זכריה יד) ה' אחד ושמו אחד. ועל זה הנתן אמרי שפר כתוב, זה הגוף.

סיום הגוף, זה שכתוב בן פרת יוסף בן פרת עלי עין. למה פעמים? אלא בן פרת למעלה, בן פרת למטה. ולמה אינו בן פרת למטה המלכה? משום שבנות צעדה להיות עלי שור, שצריכים בנות לתקוניה ולא בנים, כמו שנאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל וגו'. רבות בנות עשו

בלא קול. ודא כלל דצריך לפרט, ופרט דצריך לכלל. ודא קול נפקא מדרום, ומדבר למערב, ירית לתרין סטרין. ודא הוא דכתיב, (דברים לג) ולנפתלי אמר וגו', ים ודרום ירשה, לעילא דכר, לתתא נוקבא, בגין כן נפתלי אילה שלוחה נוקבא לתתא. פגוונא דא דכר לעילא, דכתיב הנותן אמרי שפר, הנותן כתיב, ולא הנותנת.

תא חזי, מחשבה ראשיתא דכלא, ובגין דאיהי מחשבה, איהי לגו סתימא ולא אתיידע. כד אתפשט האי מחשבה יתיר, אתיא לאתר דרוחא שריא, וכד מטי לההוא אתר אקרי בינ"ה, והא לאו סתים כדקדמיתא, ואף על גב דאיהו סתים, האי רוחא אתפשט, ואפיק קלא, כליל מאשא ומיא ורוחא, דאינון צפון ודרום ומזרח. והאי קלא, כללא דכל שאר חילין, וקלא דא מדבר לדבור, ודא יהיב מלה בתקוונא, בגין דקול אשתלח מאתר דרוחא, ואתי לדברא מלה, לאפקא מלין תריצין.

וכד תסתכל בדרגין, הוא מחשבה, הוא בינה, הוא קול, הוא דבור, וכלא חד, והיא היא מחשבה, ראשיתא דכלא, ולא הוי פרוי, אלא כלא חד, וקשורא חד, דאיהו מחשבה ממש אתקשר באין, ולא אתפרש לעלמין, ודא הוא (זכריה יד) ה' אחד ושמו אחד. ועל דא, הנותן אמרי שפר כתיב, דא גופא סיומא דגופא דא, דכתיב בן פרת יוסף בן פרת עלי עין, אמאי תרי זמני. אלא בן פרת לעילא. בן פרת לתתא. ואמאי לאו איהו בן פרת לתתא, בתקוני מטרוניתא. בגין

פרת למטה בתקוני המלכה? משום שבנות צעדה להיות עלי שור, שצריכים בנות לתקוניה ולא בנים, כמו שנאמר (משלי לא) רבות בנות עשו חיל וגו'. רבות בנות עשו

דְּבָנוֹת עֲצֵדָה, לְמַהוּי עָלֵי שׁוֹר, דְּבַעֲיִן בְּנוֹת
 לְתַקוּנָהָא וְלֹא בְּנִים. כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (משלי לא)
 רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְגו'. רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ
 חֵיל, אֲלֵיךְ תְּרִיסֵר שְׁבֻטִין.

תָּא חֲזִי, מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, לֹא קָבִיל
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא שְׁלִימָתָא, עַד
 דְּאִתְחַבַּר בְּאַבְהֵן, וְכַד אִתְחַבַּר בְּאַבְהֵן,
 אִתְבְּנִי בְּנֵינָא שְׁלִימָא מֵעֲלָמָא (דף רמז ע"א)
 עֲלָאָה, דְּאִיהוּ עֲלָמָא דְּדְכוּרָא, וְעֲלָמָא
 עֲלָאָה אֲקָרִי שְׁבַע שְׁנִין, בְּגִין דְּכִלְהוּ שְׁבַע
 שְׁנִין בֵּיהּ.

וְסִימְנִיד (מלכים א' ו') וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שְׁנִים, דָּא
 עֲלָמָא עֲלָאָה, וְלֹא כְּתִיב בְּשְׁבַע
 שְׁנִים, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר, (שמות לא) כִּי שִׁשֶּׁת
 יָמִים עָשָׂה ה' אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, וְלֹא
 כְּתִיב בְּשִׁשֶּׁת יָמִים, (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאֵם, בְּאַבְרָהָם.
 וְאַבְרָהָם, שְׁבַע יָמִים אֲקָרִי, וּבֵיהּ אִתְבְּנִי
 עֲלָמָא עֲלָאָה, (ס"א כְּגוּזָא דָּא וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שְׁנִים) וְאֲלֵיךְ
 אֲקָרוּן עֲלָמָא דְּדְכוּרָא (ס"א וּבֵיהּ אִתְבְּנִי עֲלָמָא לְתַמָּא).

כְּגוּזָא דָּא לְתַמָּא אֵית שְׁבַע שְׁנִין, רִזָּא
 דְּעֲלָמָא תַתָּאָה, וְרִזָּא דָּא, דְּכְתִיב,
 (מלכים א' ה) שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת יָמִים אֲרַבְעָה
 עָשָׂר יוֹם. דְּכִיּוֹן דְּאָמֵר שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת
 יָמִים, לֹא יִדְעָנָא דְּאַרְבִּיסֵר אֵינוּן. אֲלֹא,
 לְאַחֲזָאָה עֲלָמָא עֲלָאָה, וְעֲלָמָא תַתָּאָה.
 וְאֵינוּן שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת יָמִים. אֲלֵיךְ
 דְּכוּרִין, וְאֲלֵיךְ נוֹקְבִין. אֲלֵיךְ נוֹקְבֵי הַאי
 עֲלָמָא עֲלִייהוּ. דְּכְתִיב, (משלי לא) רְבוֹת בְּנוֹת
 עֲשׂוּ חֵיל, אֲלֵיךְ תְּרִיסֵר שְׁבֻטִין, דְּאֵינוּן עֲשׂוּ
 חֵיל. כְּדְכְתִיב, (במדבר ב) כָּל הַפְּקוּדִים לְמַחְנֵה
 יְהוּדָה וְגו', וְכֵן כְּלְהוּ.

חֵיל, אֵלוּ שְׁנִים עֲשָׂר שְׁבֻטִים.
 בָּא רָאָה, מְלָכוֹת קְדוּשָׁה לֹא
 מְקַבְּלַת מְלָכוֹת קְדוּשָׁה שְׁלָמָה עַד
 שְׁמַתְחַבְּרַת בְּאַבוֹת, וְכִשְׁמַתְחַבְּרַת
 בְּאַבוֹת, נִבְנָה בְּנִין שְׁלָם מְהַעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא עוֹלָם הַזְּכָר, וְעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן נִקְרָא שְׁבַע שְׁנִים, כִּי כָּל
 שְׁבַע הַשְּׁנִים בּוּ.

וְסִימֵן לְדָבָר - (מלכים א' ו') וַיִּבְנֶהוּ
 שְׁבַע שְׁנִים, זֶה עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וְלֹא
 כְּתוּב בְּשְׁבַע שְׁנִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (שמות לא) כִּי שִׁשֶּׁת יָמִים עָשָׂה ה'
 אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, וְלֹא כְּתוּב
 בְּשִׁשֶּׁת, וְכְתוּב (בראשית ב) אֵלֶּה
 תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאֵם,
 בְּאַבְרָהָם. וְאַבְרָהָם נִקְרָא שְׁבַעֶה
 יָמִים, וְכוּ נִבְנָה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן [כְּמוֹ
 זֶה וַיִּבְנֶהוּ שְׁבַע שְׁנִים], וְאַלֶּה נִקְרָאִים
 עוֹלָם הַזְּכָר [וְכוּ נִבְנָה הָעוֹלָם שְׁלֵמָה].

כְּמוֹ זֶה לְמַטָּה יֵשׁ שְׁבַע שְׁנִים, סוּד
 הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן, וְסוּד זֶה שְׁכַתּוּב
 (מלכים א' ח) שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת
 יָמִים אֲרַבְעָה עָשָׂר יוֹם. שְׁפִיּוֹן
 שְׁאָמֵר שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת יָמִים,
 לֹא יִדְעָנוּ שֶׁהֵם אֲרַבְעָה עָשָׂר?
 אֲלֹא לְהִרְאוֹת עוֹלָם עֲלִיּוֹן וְעוֹלָם
 תַּתְּחוֹן, וְהֵם שְׁבַעֶת יָמִים וְשְׁבַעֶת
 יָמִים. אֵלוּ זְכָרִים וְאֵלוּ נְקֻבוֹת. אֵלוּ
 הַנְּקֻבוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה עֲלֵיהֶם,
 שְׁכַתּוּב (משלי לא) רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ
 חֵיל, אֵלוּ שְׁנִים עֲשָׂר שְׁבֻטִים שֶׁהֵם
 עֲשׂוּ חֵיל, כְּכַתּוּב (במדבר ב) כָּל
 הַפְּקוּדִים לְמַחְנֵה יְהוּדָה וְגו', וְכֵן
 כְּלָם.

וְאֵם תֵּאמֵר רְבוֹת, וְהֵרִי הֵם שְׁנִים
 עֲשָׂר וְלֹא יוֹתֵר, חוּץ מֵאוֹתוֹ הַחֵיל
 שְׁעָשׂוּ, מַה זֶה רְבוֹת? אֲלֹא כְּמוֹ
 שְׁכַתּוּב (בראשית יח) זַעֲקַת סֹדִם
 וְעַמְרָה כִּי רָבָה, כְּמוֹ גְדֻלָּה. וְכֵן
 רְבוֹת גְּדוּלוֹת, עֲלִיוֹנִים וְגְדוּלוֹתֵם
 עַל הַכָּל, וְאֵלוּ נִקְרָאִים (תהלים קד)
 חַיּוֹת גְּדוּלוֹת. עֲשׂוּ חֵיל - אוֹתוֹ חֵיל

וְאֵי תִימָא רְבוֹת, וְהָא תְּרִיסֵר אֵינוּן, וְלֹא יִתִּיר, בַּר הַהוּא חֵיל דְּעַבְדוּ,